

(Poenzin Press, 9.04.2010)

Поводом текста господина Цанета у Политици под називом “Једно вече потрошених речи” желим да одговорим искрено, онако као сам ја разумео Цанетове дилеме. Зовем се Милан Мијатовић и покретач сам Поетског clubbing-а на Академији или како би наш народ просто рекао, журки активне поезије. Прво, желим да се захвалим господину Цанету што нас бесплатно рекламира. У данашње време је јако тешко пронаћи доброг пи-ар менаџера а он се понудио да то ради за цане. Господин Цане нас је веома ефикасно дигао у медијско небо Србије где намеравамо и да останемо што дуже можемо. Такође се захваљујемо и људима у кући Политика који ће надам се објавити ову реакцију на текст дотичног. До сада наше најаве догађаја су објављиване у СЕЕцулт и поред Малих новина, то је било једино наше медијско небо којем смо имали приступ.

Хајде да кренемо редом. Шта је то Поетски clubbing на Академији? Шта је то Песничење у Рексу? Шта је то Поезија у кући у Новом Саду у ЦК13? Све су то манифестације активне, ангазоване поезије где познати и непознати песници могу да читају – слемују – изводе своју поезију. Заступљени су поетски перформанси као и поетски видео радови. Песници и песникиње пред публиком читају своју поезију. Публика реагује звиждањем или аплаузом. До сада су наступали како награђивани песници и песникиње тако и они који су мање познати. Издвојио бих награђиване и ангазоване песнике и песникиње као што су Синиша Туцић, феноменална Маја Солар, Ирена Плаовић, Бојан Самсон, слемерка Миња Богавац, Драгослава Барзут и многи други који су доказали своју вредност и квалитет. Суштинска разлика између књижевних вечери и оваквог вида изражавања поезије је у наступу, перформансу и сажимању жанрова. Постмодернизам нам је донео неоптерећеност једним дискурсом, једном идејом и користе се разне технике и приступи. Комбинују се видео радови, позоришни наступ, читање у исти глас а акценат је на мултимедијалности и мултидискурзивности дешавања. Издвојио бих песнике и песникиње из Новог Сада окупљене око зборника Нешто је у игри. Зборник нове новосадске поезије нам доноси нешто заиста ново. Песници наступају као освешћени субјекти, окрећу се према свету и садашњици, нису немушти и не верују да је поезија ствар која долази сама од себе и нема везе са интелектом и ангажованошћу. Ангажованост се огледа у покретању тема које заокупљају данашњег савременог песника и песникињу а то су питања родне

равноправности и човека у свету. Покрећу се питања о геј популацији, правима жена у друштву као и актуелним дешавањима на политичкој сцени. Песници и песникиње више нису немушта бића која пишу херметички затворену поезију већ су идеолошки ангажовани и окренути према свету. Нас занимају теме које су актуелне и које изазивају полемике у јавности.

Елем, да се вратимо господину Цанету. Тог дана, мислим да је Клабинг 02 био 28 марта у недељу, улазим ја на Академију а кад тамо неки старији господин седи у кафићу и прича са водитељком Поетског Clubbing-а Бранком Селаковић. Нешто ми се учинио познат, мислио сам да није можда техничар задужен за видео бим, па упитам Бранку када смо остали насамом, ко је то. Она ми рече да је то неки Цане из неког аматерског културно уметничког друштва Партибрејкерси. Тада се сетих да је то господин који пише упрошћену поезију која се римује као у трећем разреду основне школе и који уназад већ десет година ништа ново нам не пева већ увек једну исту песму о томе да треба да се молимо богу и да будемо добри верници СПЦ. Мислим да се његова поезија дели на Стари завет и на Нови завет. У Старом завету живео је неки рокер Цане који је певао и протествовао, жестоко се борио да београдска сцена добије аутентичан звук. Гледано од Шарло Акробате који је као бенд био за десет мердевина изнад Партибрејкерса, А.К.У.Д. је заправо срзео рок сцену у Србији. Шарло и бендови окупљени око Пакет Аранжмана су покретали опасне теме, почев од питања геј популације “ретко те виђам са девојкама”, преко критике система, док А.К.У.Д Партибрејкерси су “камено доба” и атерирање разноврсности на типични манир “..ја сам рођен лош, улица ме одгајила а онда сам пукао јер нисам знао разлику између наркоманије и наркофилије и постао сам добар верник који учи младе нараштаје традиционалним вредностима”. Од осредњег бенда који нам није донео ништа ново, јер велике ствари су већ изговорили момци окупљени око Шарло Акробате, Идола и Електричног Оргазма, А.К.У.Д. Партибрејкерси су постали бенд проповедника који нас уче да појање попова може да се преточи и у рок форму.

Елем, овај господин је сишао у Мали клуб Академије и био је јако заинтересован да прати наш програм. Понудили смо му да наступи и да прочита нешто своје али вероватно због урођене стидљивости је одбио ту понуду. Није исто наступати без подршке другара и гитара, ха Цане? Прпа! Господин Цане се углавном задовољио да стоји на степеницама и додацује песницима и песникињама који су читали своју поезију. Наступила је млада Ирена Плаовић која са својих осамнаест година има већ две књижевне награде и која је феноменално слемовала своје стихове. Слемовала би их још боље да дотични господин није добацивао са степеница и ту ме подсетио на оне деке из Мапета који никада нису задовољни и увек нешто приговарају када почне програм. Господин Цане је осетио да се дешава нешто ново на Академији. Нањушио је да Поетски clubbing није типична ствар за Академију и да нове форме и нови начини изражавања могу да угрозе ионако сумњиву легенду о њему да неки старији београдски рокери по важности и делима су старији од амеба и да су прво они започели живот

на планети па тек онда неке тамо неважне амебе. Ми немамо ништа протиш што господин Цане вергла једну те исту песму уназад десет година али ми имамо намеру да га одувамо. Имамо намеру да му изађемо на црту и пошаљемо га у рокерску пензију. Време је да неки нови бендови изађу из зграде Бигза на седмом спрату и да добију заслужени простор у медијима и клубовима. Време је да Београд поново почне да дише а не да живи у сумњивој митологији прошлих времена. На првом Поетском клабингу поред песника и песникиња наступао је и бенд из Бигза који се зове Синестезија и који је по мом скромном мишљењу домаћи задатак за А.К.У.Д. Партибрејкерси. Наступала је и кантауторка Бојана Булатовић БО. На идућем клабингу наступа група Тхе Бранка и легендарни Диал Уп Лама. Позивамо кућу Политика и све медије да прате нова дешавања и нови талас а рок пензионере да нам не сметају. Када кажем “пензионере”, мислим на оне који се плаше свега што не разумеју и живе у прошлости.

Читаоцима Политике и осталих медија поклањам овај видео линк са Поетског клабинга па нека сами донесу свој суд о догађају.

<http://www.youtube.com/watch?v=cr4geDoEMNM>